

ржката ти: защото ще го поставимъ во изыкъ великъ.

19 И отвори Богъ очите ѿ, и видѣ кладенець водный, и отиде, та напзани мѣхатъ вода, и напои отрокатъ.

20 И вше Богъ сосъ отрокатъ, и порастна той, и вселса въ пѣстыната, и вкде стрѣлецъ.

21 И поселисе въ пѣстыната Фаранъ: и майка мѡ зема за него женъ изъ земля Егѣпетска.

22 И во онова время Авимелехъ, заедно сосъ Фихла воеводата на-силата мѡ, рече камъ Авраамъ: и казваше: Богъ (е) сосъ тебе въ сичко (нѣщо) колкѣто да сторъвашъ.

23 Сега проче закълнимисѣ тѣка въ Бога, че не шешъ да ме излъжешъ, нито сына ми, нито внѣцыте ми: (но) споредъ докрыната която ти азъ направихъ, ще направихъ мене, и на землята гдѣто си се преселилъ.

24 И рече Авраамъ: азъ ще са закълнемъ.

25 Но шкличи Авраамъ Авимелеха за кладенецата водный, цото съ грабежъ усвоиха раките Авимелехови.

26 И рече Авимелехъ : азъ не знамъ който е сторилъ това нѣщо: нито си ми ты огавилъ и нито азъ чѣхъ, шсвѣнь днесъ.

27 И зема Авраамъ овцы, и говеда, и даде на Авимелеха: и направиха двамата уговоръ.

28 И зема Авраамъ на странъ седмъ женски игнета ш стадогто.

29 И рече Авимелехъ на Авраамъ: цо сѣ тѣа седмъте женски игнета, които си тѣрилъ на странъ?

30 И онъ рече: че (тѣа) седмъте женски игнета ще земешъ изъ ржката ми, за да сѣ ми во сви-